

การสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

A Construction of Performance Assessment Form of Visual Art Activities for Pratomsuksa 6 Students

วีรวรรณ วิวัฒนพุกชากุล

Veerawat Wiwattanaputtagoon

สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

E-mail: bantams-yai@hotmail.com โทร 0810468297

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาระบบบริหารการเรียนการสอนและบทเรียนการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 423 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ และเกณฑ์การประเมินผลงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความยากง่าย อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น ความสัมพันธ์คะแนนของผู้สังเกตและวิเคราะห์หาค่าประจักษ์เชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบมาตรวัดรูบริคส์ ระดับคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนชนิดคะแนน 3 ระดับ คือ 3, 2 และ 1 ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ มี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นผลงาน มีจำนวน 4 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 งานสื่อผสม ฉบับที่ 2 งานวาดภาพระบายสี ฉบับที่ 3 ด้านงานปั้น และฉบับที่ 4 งานพิมพ์ภาพ

2. แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ทั้ง 4 ฉบับ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนก 0.37-0.66 ความเชื่อมั่น 0.88-0.90 ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.722-0.922 และสัมพันธ์กับผู้สังเกตคนที่ 3 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.707-0.925 และผู้สังเกตคนที่ 2 มีการให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 อยู่ระหว่าง 0.755-0.763 วิเคราะห์หาค่าประจักษ์เชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.36- 0.95 ค่า χ^2 0.00-3.69 ค่า P 0.296-1.000 ค่า GFI 0.97-1.00 ค่า RMR 0.000-0.48 ค่า RMSEA 0.000-0.048 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ทั้ง 4 ฉบับ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีค่าคะแนนต่ำสุด 10 คะแนนสูงสุด 51 คะแนน

คำสำคัญ: แบบประเมินภาคปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ทัศนศิลป์

Abstract

The purposes of this research were to construct and find out the quality a performance assessment form of visual art activities for Pratomsuksa 6 students. And construct norms of the construction of a performance assessment form of visual art activities. The sample consisted of 423 Pratomsuksa 6 students in the second semester of the academic year 2009, Phetchabun educational service area office. The selected by multistage random sampling technique. The data was analyzed by using content validity, difficulty index, discriminant index, reliability, correlation coefficient, factor analysis, and norms.

The results were as follows :

1. The results were as follows: A performance assessment form of visual art activities for Pratomsuksa 6 students. The topics of the tests are as follow: 1) media mix 2 copies. 2) Drawing on 2 sets. 3) the sculpture of 2 sets. 4) work print 2 copies.

2. The content validity of performance assessment form of visual art activities. The item-objective congruence index ranged from 0.80 to 1.00, discriminant index ranged from 0.37 to 0.66, reliability ranged from 0.88-0.90, correlation coefficient was teacher 1 with teacher 2 ranged from 0.722-0.922 and teacher 3 ranged from 0.707 to 0.925 and teacher 2 with teacher 3 ranged from 0.755-0.763. The norms scores were ranged from 10 to 51.

Keywords: Evaluation practice, Scoring criteria, The visual arts.

1. บทนำ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ มักเน้นกิจกรรมการปฏิบัติ และการประเมินผลภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ ยังไม่มีความเที่ยงตรง ขาดความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนไม่สามารถวัดผลการเรียนรู้ได้อย่างเที่ยงตรง ทำให้ผู้สอนไม่สามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน (สมภพ ปู่ไทย, 2550) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังได้ มีผู้กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลจากผู้ประเมินภาคปฏิบัติ และแบบประเมินภาคปฏิบัติสามารถนำไปใช้วัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้ ครูผู้สอนสามารถชี้แนะข้อบกพร่องที่ได้จากการประเมินให้นักเรียนทราบเพื่อแก้ไขปรับปรุงในการปฏิบัติครั้งต่อไป แบบประเมินภาคปฏิบัติจึงเป็นงานวิจัยที่ให้ประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างชัดเจน เชื่อถือได้ (วิทิตา ชื่นอารมณ์, 2546)

จากการศึกษาประโยชน์ของแบบประเมินภาคปฏิบัติดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาตัวชี้วัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เกิดเป็นแบบประเมินภาคปฏิบัติขึ้นมา เพราะผลจากการใช้แบบ

ประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะอย่างไร อีกทั้งครูจะได้นำผลการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ให้สถานศึกษาจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมายด้วย จึงเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ผู้ปกครอง นักเรียน และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมตามความสามารถด้านทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. วิธีการศึกษา

2.1 กลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนโรงเรียนระดับประถมศึกษา 538 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 9,566 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 423 คน จากโรงเรียนจำนวน 16 โรงเรียน

สำรวจข้อมูลประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีจำนวน 165 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานสื่อผสม จำนวน 4 โรงเรียน มีนักเรียน 104 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานวาดภาพระบายสี จำนวน 4 โรงเรียน มีนักเรียน 109 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานปั้น จำนวน 4 โรงเรียน มีนักเรียน 103 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานพิมพ์ภาพ จำนวน 4 โรงเรียน มีนักเรียน 107 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานสื่อผสม จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานวาดภาพระบายสี จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานปั้น จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานพิมพ์ภาพ จำนวน 20 ข้อ

2. เกณฑ์การประเมินผลงาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบมาตรวัดรูบริคส์ (Scoring Rubric) ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนชนิดคะแนน 3 ระดับ คือ 3, 2 และ 1 ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ มีทั้งหมด 2 ขั้นตอน คือ ขั้นปฏิบัติงาน และขั้นผลงาน

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบประเมินภาคปฏิบัติไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 423 คน เพื่อพิจารณาค่าคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างคะแนนของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน และเพื่อพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ นำผลคะแนนจากการประเมินผลงานภาคปฏิบัติ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จากผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ พิจารณาค่าความเชื่อมั่นระหว่างคะแนนของผู้ประเมิน ในการประเมินผลงานภาคปฏิบัติ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน ระหว่างการให้คะแนนของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

3. ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดรูบริคส์ (Scoring Rubric) ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนชนิดคะแนน 3 ระดับ คือ 3, 2 และ 1 ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ มีทั้งหมด 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นปฏิบัติงาน 2) ขั้นผลงาน และผลการหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่า แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกฉบับได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.60-1.00 โดยเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ คือ มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.36- 0.95 ค่า χ^2 0.00-3.69 ค่า P 0.296-1.000 ค่า GFI 0.97-1.00 ค่า RMR 0.000-0.48 ค่า RMSEA 0.000-0.048 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ทั้ง 4 ฉบับ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีค่าคะแนนต่ำสุด 10 คะแนนสูงสุด 51

2. ผลการพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดรูบริคส์ (Scoring Rubric) ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนชนิดคะแนน 3 ระดับ คือ 3, 2 และ 1 ในการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรม

ด้านทัศนศิลป์ มีทั้งหมด 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนปฏิบัติงาน 2) ขั้นตอนผลงานปรากฏว่า เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกฉบับ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากข้อสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทัศนศิลป์ ได้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของรายการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับตัวชี้วัดกลุ่มสาระศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:190) ดังนี้

1. งานสื่อผสม (Mixed media) เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. งานวาดภาพระบายสี (Painting) เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. งานปั้น (Sculpture) เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. งานพิมพ์ภาพ (Print) เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. สรุป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) ผลปรากฏว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงและความเป็นปรนัยของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 โดยเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ คือ มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นั่นคือ แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างได้ตรงตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2545) เป็นเพราะว่าการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติที่มีคุณภาพนั้น เริ่มจากการวิเคราะห์งานเพื่อให้รู้ขอบเขตของงาน เขียนจุดมุ่งหมาย กำหนดคุณลักษณะเขียนข้อปฏิบัติ กำหนดช่วงของมาตราประเมิน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติ ทำให้แบบประเมินสามารถนำไปช่วยครูผู้สอนในการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติกิจกรรมศิลปะได้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกฉบับ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน ดังนี้

1. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานสื่อผสมด้านการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 สูงมาก (0.783) คนที่ 1

ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 2 ก่อนข้างสูง (0.368) และผู้ประเมินคนที่ 2 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 ก่อนข้างสูง (0.305)

2. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานสื่อผสม ด้านผลงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 สูงมาก (0.783) คนที่ 1 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 2 ก่อนข้างสูง (0.368) และผู้ประเมินคนที่ 2 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 ก่อนข้างสูง (0.305)

3. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานวาดภาพระบายสีด้านปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 สูงมาก (0.595) และสัมพันธ์กับผู้ประเมินคนที่ 3 สูงมากเช่นเดียวกัน (0.569) และผู้ประเมินคนที่ 2 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 ก่อนข้างสูง (0.400)

4. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานวาดภาพระบายสีด้านผลงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 สูงมาก (0.563) และสัมพันธ์กับผู้ประเมินคนที่ 2 สูงมากเช่นเดียวกัน (0.547) และผู้ประเมินคนที่ 2 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 ก่อนข้างสูง (0.387)

5. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานปั้นด้านปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 สูงมาก (0.600) และสัมพันธ์กับผู้ประเมินคนที่ 2 สูงมากเช่นเดียวกัน (0.583) และผู้ประเมินคนที่ 1 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 2 ก่อนข้างสูง (0.421)

6. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานปั้นด้านผลงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 สูงมาก (0.578) และสัมพันธ์กับผู้ประเมินคนที่ 1 สูงมากเช่นเดียวกัน (0.572) และผู้ประเมินคนที่ 1 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 2 ก่อนข้างสูง (0.384)

7. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานภาพพิมพ์ด้านปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 สูงมาก (0.463) และสัมพันธ์กับผู้ประเมินคนที่ 1 สูงมากเช่นเดียวกัน (0.460) และผู้ประเมินคนที่ 2 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 ก่อนข้างสูง (.361)

8. ค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านงานภาพพิมพ์ด้านผลงาน ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 สูง (0.411) และสัมพันธ์กับผู้ประเมิน คนที่ 3 สูงเช่นเดียวกัน (0.339) และผู้ประเมินคนที่ 1 ให้คะแนนสัมพันธ์กับคนที่ 3 ก่อนข้างสูง (0.292)

9. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.36-0.95 ค่า χ^2 0.00-3.69 ค่า P 0.296-1.000 ค่า GFI 0.97-1.00 ค่า RMR 0.000-0.48 ค่า RMSEA 0.000-0.048

แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ ทั้ง 4 ฉบับ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง มีค่าคะแนนต่ำสุด 10 คะแนนสูงสุด 51

ซึ่งค่าความสัมพันธ์ของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่านอยู่ในระดับสูง สาเหตุที่ผลการให้คะแนนของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน มีค่าสูงนั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า แบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมด้านทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ถูกสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านทัศนศิลป์ จำนวน 5 ท่าน เป็นเหตุผลทำให้ผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน ให้คะแนนสัมพันธ์กัน เพราะผู้ประเมินได้ศึกษาข้อปฏิบัติ และเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับคุณภาพที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จึงทำให้ผู้ประเมินเข้าใจข้อปฏิบัติและเกณฑ์การให้คะแนน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยุทธ คชรินทร์ (2546) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นของการประเมินผลงานศิลปะ ที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนต่างกัน ที่มีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 5 คน มีค่าความเชื่อมั่นสูงอาจเป็นผลมาจากการสร้างเกณฑ์ในการให้คะแนน มีการเขียนระดับคุณภาพได้ชัดเจน ทั้งเนื้อหา และภาษาไม่กำกวม ทำให้ผู้ประเมินสามารถอ่านระดับคุณภาพของแต่ละประเด็นได้เข้าใจมากขึ้น

5. เอกสารอ้างอิง

- ชัยยุทธ คชรินทร์. 2546. ความเชื่อมั่นของการประเมินผลงานศิลปะที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนนต่างกัน. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545. การวัดประเมินผลการเรียนรู้. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- วิทิตา ชื่นอารมณ. 2546. การพัฒนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ด้านทัศนศิลป์. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมภพ ปู่ไทย. 2550. การสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติกิจกรรมศิลปะการวาดภาพระบายสี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 1. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.